

ناشر نمونه سال ۱۳۷۳
ناشر برگزیده سال ۱۳۷۸

Stories of the Prophets

3

PROPHET JOSEPH (A.S.)

ISBN 964-333-520-8

9 789643 335205

۲۵۰۰ ریال

Prophet Joseph (A.S.)

Q.No. 21,162 Date.....
Section Personalities Status VG
O.D. Class.....

NAJAFI BOOK LIBRARY

Translated by:

Applied Linguistic Section
The Islamic Research Foundation
of
Astan Owas Razavi

117

Stories of the Prophets (3)

Prophet Joseph (A. S.)

Translated by: Applied Linguistic Section,
The Islamic Research Foundation

Publisher: Astan Quds Razavi Publications (Behnashr Co.)

Circulation: 3000 / Fifth Impression 2002

Printed by: Printing and Publishing Institute of

Astan Quds Razavi

ISBN: 964-333-520-8

All rights reserved

Astan Quds Razavi Publication (Behnashr Co.)

Central Office: Mashhad, P. O. Box 91375 / 4969

Tel: 8549292, 8511170, Fax: 8511136-7

Tehran office: 8962301, 8960620 - Isfahan office: 673676

In the Name of God

Dear reader

The printing and Publishing Foundation of Astan Quds Razavi is planning to translate the didactic stories of the Holy Quran into easy English in order to prepare educational texts for young readers to improve their English knowledge and find more about the deep concepts in the stories.

The book now in your hold has been written in easy English so as the reader won't need to consult a dictionary to comprehend.

AT the end of the book there are questions about the text. The readers can answer the questions using English structures and vocabulary so far learnt, preferably those used in the text.

We will be much pleased to receive your comments and criticisms from the view point of the educational and writing aspects of the text.

PROPHET JOSEPH

The dream

One morning, when Joseph woke up and got out of bed, he was cheerful and happy. He went to Jacob, his father, and said: "O my dear father! last night I had a wonderful dream. In my dream I saw eleven stars, the sun and the moon prostrating themselves before me". On hearing this, his father became very happy and said: "Dear son! this dream is a true vision and shows your brilliant future. Remember not to say anything about it to your brothers, as they may become jealous of you and plot something evil against you.

When Joseph was a small boy, his mother Rachel died and he and his brother, Benjamin became orphans. That was why Jacob loved Joseph so much. His father's affection caused his

یوسف علیه السلام

رؤیای یوسف

پامداد که یوسف از خواب بیدار شد، شاد و خندان به نزد پدر رفت و گفت: پدرجان دیشب خواب خوبی دیدم که باعث خوشحالی من شده است. در خواب دیدم که یازده ستاره و ماه و خورشید مرا سجده می‌کردند.

پدرش یعقوب از شنیدن این خبر بسیار خوشحال شد و گفت: پسر جان این خواب تو از رؤیاهای صادق است و نشان می‌دهد که آینده درخشانی در انتظارت است. ولی از این خواب چیزی به برادرهایت مگو، زیرا ممکن است حسودی کنند و بلایی به سرت بیاورند.

یوسف در آن روز خردسال بود که مادرش مرده بود و او برادرش بنیامین بی‌مادر شده بودند، و یعقوب بدین جهت یوسف را خیلی دوست می‌داشت، این محبت پدر باعث شده بود که

other brothers to hate and be jealous of him. They made a plan to separate Joseph from his father, so that he may love them only.

One day his brothers went to their father and said: "Dear father, why don't you trust us with Joseph? We want nothing but good for him. Let him come with us tomorrow to the desert, where he may play and enjoy himself. We will take good care of him. Jacob was aware of their evil thoughts and knew that they had plotted to kill him. It was the reason why they insisted on taking Joseph with them. Their father did not want to show them his fear and anxiety, so he said: "It makes me unhappy that he goes away from me and besides I fear that a wolf might eat him while you are heedless of him". Joseph's brothers replied: "We are a brave group and accept responsibility for anything that may happen to him. We are sure that everything will be all right".

Early next morning Joseph and his brothers left Canaan gate. They had not gone very far when his brothers became angry and rough and behaved harshly towards him. When they got to Canaan

برادران دیگر بر او حسد برند و در پی چاره ای باشند که یوسف را از پدر جدا کنند تا پدرشان فقط آنها را دوست داشته باشد.

برادران یوسف، روزی نزد پدر آمدند و گفتند: پدرجان چرا درباره یوسف به ما اطمینان نمی کنی در حالی که ما جز خیر و خوبی برای یوسف نمی خواهیم. اجازه بده یوسف فردا با ما به صحرا بیاید و گردش کند ما با دل و جان از او نگهداری می کنیم.

یعقوب که از افکار شیطانی فرزندانش آگاه بود و می دانست که آنها نقشه ای کشیده اند تا یوسف را نابود کنند و مقصودشان از بردن یوسف با خود همین است، اما نمی خواست آنها از ترس و نگرانی او آگاه بشوند، بدین جهت گفت: جدایی از یوسف مرا ناراحت می کند و به علاوه می ترسم که شما یوسف را رها کنید و از حال او غفلت نمایید و گرگ بیاید و او را پاره کند. برادران یوسف در جواب پدر گفتند: با قدرت و شجاعتی که ما داریم اگر به یوسف آسیبی برسد ما مقصر خواهیم بود و البته چنین اتفاقی نمی افتد.

صبح روز بعد برادران به همراه یوسف، از دروازه کنعان بیرون رفتند. هنوز چندان راهی نرفته بودند که آثار خشم و کینه خود را آشکار کردند و با خشونت با او رفتار می کردند. تا آنکه

well they stripped Joseph of his clothing and cast him naked into the well. His wailing and his cold sighs had no effect on them. Their jealousy towards him could not stop them from doing such a crime. His merciless brothers felt relieved after throwing him into the depth of the well. They thought his father would forget him and grow to love them instead. This is what they thought, but the fate was different and God's will was done.

It was dark when his brothers returned to their father, weeping. They showed him Joseph's shirt, which they had stained with the blood of a bird. They said: "O dear father! We are sorry to tell you, what you feared and tried to prevent just happened". To tell you the truth, we were busy in a shooting race and left Joseph by himself. Suddenly a wolf attacked him and tore him to pieces. There was nothing we could do.

His blood - stained shirt and our weeping eyes are good evidence that we speak the truth. you may not believe us, though we are telling the truth.

Jacob knew that they had committed a crime,

تنش را برهنه کردند و او را عریان در چاهی انداختند .
آه و ناله یوسف در دل آنها اثر نکرده و نتوانست آتش
کینه و حسد آنها را خاموش کند و از انجام آن جنایت
باز دارد .

برادران بی رحم، یوسف را در چاه انداختند و خاطرشان
آسوده شد و گمان می کردند که بعد از آن پدرشان، یوسف را
فراموش می کند و علاقه آنها در دل پدرشان جای می گیرد . آنها این
جوهر فکر می کردند اما سرنوشت چیزی دیگری بود و مقدرات
الهی بر کار بی خردانه آنها لبخند می زد .

هوا تاریک شده بود که برادران با چشمان گریان به نزد
پدر برگشتند و پیرهن یوسف را که به خون پرنده ای آلوده بودند
به او نشان دادند و گفتند: پدرجان از آنچه می ترسیدی
متأسفانه اتفاق افتاد . ما سرگرم مسابقه تیراندازی بودیم و از
حال یوسف غفلت کردیم ، گرگ ناگهان به او حمله کرد و او
را پاره کرد و ما در برابر این حمله ناگهانی هیچ کاری نتوانستیم
بکنیم اینک پیرهن خون آلود یوسف و چشمان گریان ما دلیل
بر راستگویی ماست . با آن که ما راست می گوییم اما تو سخن
ما را باور نمی کنی .

یعقوب که پی برده بود آنها مرتکب جنایتی شده اند و

and that it was God's will for Joseph. He then looked at his sons and said: "your vicious souls, jealousy and hatred have tempted you to do evil. I will be patient and ask God's help.

While Jacob was scolding his sons, Joseph was sitting alone in the darkness of the bottom of the well. He was thinking about the future; his miserable father and his own innocence, and different things were passing through his mind. At this time a caravan, going to Egypt, passing near the well decided to stay there overnight. They sent a man to bring some water, from the well. The man lowered his bucket into the well and then pulled it up. To his amazement, he saw a very handsome boy hanging from the bucket. The man was so glad that he shouted: "There came out a boy!". All the caravan people rushed to see Joseph and looked at him in astonishment. They decided to take Joseph with them and sell him in Egypt as a slave.

می دانست که خداوند سرنوشت خاصی برای یوسف معین کرده که از آن چاره‌ای نیست، در جواب پسران گفت: نفس سرکش و آتش کینه و حسد شما را وادار کرد که به کار بسیار ناشایستی دست بزنید. من صبر پیشه می‌کنم و از خدایاری می‌جویم. در این حال که یعقوب فرزندانش را سرزنش می‌کرد، یوسف در ته چاه به سرمی‌برد، تاریکی مطلق او را فرا گرفته بود، به آینده خود و حال زار پدرش فکر می‌کرد، بی‌گناهی خود را در نظر می‌گرفت، افکار گوناگونی او را به خودش مشغول می‌داشت.

در این موقع کاروانی که به جانب مصر رهسپار بود، به آن سرزمین رسید و در آن جا منزل کرد. کاروانیان خدمتکاری را برای آوردن آب، به سرچاه فرستادند. خدمتکار دلوش را به چاه انداخت. بعد که دلورا بالا کشید دید که به جای آب پسری زیبا خودش را از دلو آویخته است. خدمتکار از خوشحالی فریاد کشید که ای کاروانیان بیاید و ببینید که من پسری را از چاه بیرون آورده‌ام. کاروانیان به سرچاه جمع شدند با وحشت و حیرت به یوسف نگاه می‌کردند. بالاخر تصمیم گرفتند که یوسف را با خود به مصر ببرند و به عنوان برده بفروشد.

It is of course very amazing that the people in the caravan neither asked how he got there nor did they think of returning him to his family. If they had only some humane feelings, they should have thought that Joseph must have parents or some relatives, who were undoubtedly feeling anxious for him. Instead, they only thought of their own benefits. They were glad, they had found a handsome boy without any trouble, to be their slave. They only thought of selling Joseph in Egypt and getting a good price for him. They did not think of the misery of his parents.

At last the caravan set out for Egypt, where they stayed and opened their luggage. Then they took Joseph to the slave market and sold him for a few pieces of silver. The Egyptian who bought him, was the second man of the country after the king, he was called Aziz. He took Joseph home as a servant and later appointed him as head servant. Aziz treated him with kindness and respect. The servant were told to obey all Joseph's commands.

جای تعجب است که چرا اهل کاروان سرگذشت یوسف را نپرسیدند و از احوالش جو یا نشدند و او را به خانواده اش برنگردانیدند. اگر آنها بهره ای از انسانیت می داشتند باید فکر می کردند که این پسر پدر و مادر و بستگانی دارد، پدر و مادری که یقیناً از جدایی او در رنج و عذابند و در فراق او ناراحت و غمگین می باشند ولی آنها انسانهایی بودند که فقط به فکر منافع خود بودند، فکر می کردند که پسر را مفت و مجانی به چنگ آورده اند و اکنون او برده آنهاست، با خود می برند و در مصر می فروشند و پولی به دستشان می آید و دیگر در فکر رنجی که عده ای در این رهگذر متحمل می شدند، نبودند.

خلاصه کاروان به جانب مصر به راه افتاد و در مصر بار سفر گشود. بعداً یوسف را به بازار برده فروشان بردند و به بهای کمی فروختند. عزیز مصر که بعد از شاه نخستین مقام مملکتی بود او را خریداری کرد.

عزیز مصر یوسف را به عنوان خدمتکار به خانه خودش برد. یوسف در خانه او مقام و منزلتی یافت. محبتش در دل عزیز جای گرفت به طوری که اختیار تمام خدمتکاران خانه به دست یوسف افتاد و همه از او اطاعت می کردند. عزیز مصر به

Aziz said to his wife: Treat this young canaanite boy kindly, I see he is wise and gentle. He may prove to be useful to us in future, we may adopt him as our son.

Joseph at the House of Aziz.

Joseph, hadn't yet recovered from the miseries he suffered that found himself involved in another difficult situation. Aziz's wife found that Joseph had a dazzling charm. She fell in love with him. As Joseph lived in her house, anytime she looked at him, her heart skipped a beat. The more she tried to forget Joseph, the less she found she could do so. She was always thinking of Joseph and he became all her life. After all, she found no remedy for her suffering except asking Joseph for his affection. When ever she had a chance she exposed herself to Joseph and begged his love. Joseph who was from the house of the prophet, and had grown up in a noble, chaste and modest family, paid no attention

همسرش گفت: من این کنعانی را جوان لایق و اصیل و با استعداد می بینم خوب از او نگهداری کن و وسایل آسایش او را فراهم ساز. امید است که در آینده وجودش برای ما سودمند باشد، شاید هم او را به فرزندی انتخاب کنیم.

یوسف در خانه عزیز مصر

یوسف هنوز از خستگی و رنجهای گذشته آسوده نشده بود که روزگار نقش دیگری بازی کرد و محنت تازه ای برایش به وجود آورد.

همسر عزیز که جمال و زیبایی خیره کننده یوسف را دید، بی اختیار عاشق او شد و چون یوسف در خانه اش بود هر بار که چهره یوسف را می دید آتش عشقش شعله ورتر می گردید. هر چه می خواست خود را از این فکر منصرف کند، میسر نمی شد. همیشه در فکر یوسف بود و به یاد یوسف زندگی می کرد. سرانجام برای درد خود درمانی نیافت بجز این که به خود یوسف متوسل شود و از او طلب وصال کند. در موقعیت مناسب و مکان خلوتی راز خود را برملا کرد و از یوسف طلب وصال کرد.

یوسف که از خاندان نبوت بود و در دامن عصمت و

to her request. Aziz's wife, wouldn't leave Joseph alone. The more Joseph ignored her, the more determined she was to accomplish her intention.

One day when Joseph was alone in the mansion, Aziz's wife entered stealthily. She first closed all the doors and locked up Joseph. She asked Joseph to embrace her. Joseph, finding himself trapped, thought that it was best to escape from her. He tried to get away through the locked doors, but Aziz's wife followed him. She caught Joseph by his collar and pulled him towards her, tearing off his shirt. Just at that moment, Aziz entered the palace. He saw something that nearly made him go mad- Joseph running in front with his shirt torn off, and his wife following him, looking very distressed.

Without any embarrassment, Aziz's wife decided to change the scene to show herself innocent, and Joseph, guilty. She then spoke to her husband and said: «This canaanite young man has betrayed you in your absence. He wanted to violate the chastity of your wife. Now what is the penalty for

نجابت پرورده شده بود، از او روی گردانید و به خواست او توجهی نکرد. اما همسر عزیز دست بردار نبود هر قدر یوسف به او بی اعتنائی می کرد، همسر عزیز برای برآوردن مقصودش مصمم تر می شد.

روزی یوسف در کاخ تنها بود. همسر عزیز وارد کاخ شد. درها را بست و راه بیرون رفتن یوسف را سد کرد. در آن حال از یوسف طلب وصال کرد. یوسف خود را در چنگال او گرفتار دید. راه فرار در پیش گرفت و فکر می کرد می تواند از اتاقهای تودرتوی کاخ راهی برای بیرون رفتن بیابد. همسر عزیز به دنبال او می دوید. از پشت سر گریبان یوسف را گرفت و به سوی خود کشید، پیرهن یوسف پاره شد و در همین حال عزیز مصر به کاخ درآمد. منظره ای را دید که نزدیک بود دیوانه شود، یوسف با پیرهن پاره از جلو همسرش با وضع آشفته و پریشان از عقب، با این وضع مقابل در کاخ به او برخورد کردند.

همسر عزیز بدون آن که خود را بیازد، خواست صحنه را تغییر دهد و خود را بی گناه و یوسف را گنهگار جلوه دهد، بدین جهت عزیز را مخاطب قرار داد و گفت: این جوان کنعانی به تو خیانت کرد و در غیاب تو می خواست به ناموس تو تجاوز کند. اکنون بین سزای کسی که قصد تجاوز به همسرت را

such a person but going to prison or suffering a severe torture?

Joseph who was an honest young man, began to tell the truth: "O Aziz of Egypt! This woman asked me to involve myself in something immoral. She then pulled me towards her, but I hated it and tried to run away.

Then a witness from Aziz's household gave evidence in favour of Joseph and said: "If his shirt is torn from the front, she is speaking the truth and the boy is lying, but if it is torn from behind, then he is speaking the truth and she is lying." And when her husband saw Joseph's shirt had a tear in the backside, he knew that Joseph was not guilty. He said: "O young man, forget the matter, and say no more about it, otherwise the people may speak bad of us." He then turned to his wife and said: "This is the slyness of the women, you played a terrible trick. Go and ask forgiveness for your sin you are a sinful woman.

داشته چیست؟ آیا سزای او زندانی شدن است یا عذاب سخت!

یوسف که جوان پاکدامن و راستگویی بود، حقیقت مطلب را اظهار کرد و گفت: ای عزیز مصر! این زن از من عمل نامشروعی خواست مرا به سوی خود کشید، من از او دوری نمودم و فرار کردم و به گناه بی عفتی راضی نشدم.

در آن موقع، شاهدی از خاندان عزیز حضور یافت و به نفع یوسف شهادت داد و گفت: ببینید اگر پیرهن یوسف از جلو پاره شده باشد یوسف گنهکار است و اگر از پشت سر پاره شده یوسف راستگوست و همسر عزیزی جهت به او تهمت زده است.

عزیز مصر دید که پیرهن یوسف از پشت پاره شده، دانست که یوسف بیگناه است، لذا به یوسف گفت ای جوان! این حادثه را فراموش کن و دیگر حرفی از آن به زبان میاور تا زبانزد مردم نشویم. بعد رو به همسرش کرد و گفت: این کا از مکر شما زنهاست، البته مکر و کید شما بسیار بزرگ است برو و از گناه خود به درگاه پروردگار استغفار کن زیرا تو د شمار خطا کارانی.

Although Aziz tried to conceal his wife's secret, the wives of the grandees and the nobles of the city heard all about the affair, and the "Love story" was of a great attraction at their parties and gatherings. Some of them even spoke ill of Aziz's wife and scolded her. Aziz's wife heard about the things they said. She got very upset and began to think of a plan to prevent bad things being said about her.

After a lot of thinking, she invited those ladies to a banquet at her house. The party was magnificent. All the noble ladies of Egypt were resting on comfortable cushions. Some fruits which needed peeling were served. Each lady took her knife. Just at that moment Aziz's wife ordered Joseph to enter and pass through the party. No sooner he did so that all those women fainted and were so enchanted at seeing Joseph, that they cut their hands instead of the fruits. They did not know what they were doing. They said: "Holy Allah! This is not a mortal, this is but a noble angel, appearing as a man!"

با این که عزیز مصر کوشش کرد که راز عشق همسرش به یوسف، پنهان بماند، باز زنان اعیان و اشراف مصر از این ماجرا باخبر شدند و داستان عشق همسر عزیز به یوسف، نقل محافل و مجالس آنها بود. بعضی آشکارا از او بدگویی می‌کردند و او را مورد سرزنش قرار می‌دادند. این بدگویی و سرزنش به گوش همسر عزیز رسید، بسیار ناراحت و غمگین شد. به فکر فرورفت تا نقشه‌ای بکشد و کاری بکند تا زبان بدگویان بسته شود. بعد از فکر زیاد نقشه‌ای کشید. روزی مجلسی ترتیب داد و عده‌ای از بانوان بزرگ مصر را دعوت کرد. مجلسی بسیار باشکوه و آراسته بود بانوان بزرگ مصر در آن مجلس بر بالشها تکیه زده بودند. برای آنها میوه آوردند. میوه‌ای که خوردنش نیاز به کارد داشت. به همین جهت به دست هریک از آنها کاردی دادند و در آن حال به دستور همسر عزیز یوسف به آن مجلس درآمد، جمال و زیبایی او چنان خیره کننده بود که هوش از سرزنان بدررفت. همه محو جمال او شدند و بی اختیار دستهای خود را به جای میوه می‌بریدند و حال خود خیر نداشتند. به هم می‌گفتند: این بشر نیست.

Aziz's wife who saw her plan had worked was very happy and with a victorious smile she said: "This is he about whom you blamed me."

"If you see him and you distinguish your hands from the orange, you can then blame Zulaikha (Aziz's wife)."

"Would that those who blamed me, could see thy face, O, sweetheart, to cut their hands instead of the orange."

Only once you saw his face and you were so enchanted by his charm that you were unaware that you cut your hands. Think of me who see him all the time and on different occasions. He is in my house and I see him sitting, standing, sleeping, waking and in other positions. I have fallen in love with him. I asked him to have me, but as he was noble and a chaste boy, he refused my immoral wishes. He does his own job and with his heavenly soul he never passes the boundries of purity. I will

فرشته ای بزرگوار و عالیقدر است که به شکل انسان درآمده
است.

همسر عزیز که نقشه خود را عملی می دید و از موفقیت
خود خیلی خوشحال بود، با لبخند پیروزمندانه گفت: این
همان جوان است که مرا در عشق او سرزنش می کردید.
گزش بینی و دست از ترنج بشناسی

روا بود که ملامت کنی زلیخا را
کاش آنان که عیب من جستند
رویت ای دلستان بدیدندی
تا به جای ترنج در نظرت

دستهایی خیر بریدندی
شما فقط یکبار چهره زیبای او را دیدید و چنان شیفته او
شدید که بی خبر دستهای خود را بریدید، من در تمام ایام و
حالتهای گوناگون او را می بینم. او در خانه من است. من
نشستن و برخاستن، خواب و بیداری و حالات دیگرش را پیوسته
مشاهده می کنم، بدین جهت عاشق او شده ام. از او طلب وصل
کردم اما چون نجیب و پاکدامن است، خواسته نامشروع مرا رد
می کند. با روح ملکوتی که دارد، فقط وظایف خود را انجام
می دهد، و از مرز پاکی و پاکدامنی تجاوز نمی کند. من باز هم

ask him again, and if he does not fulfil my demands, he will be imprisoned.

Since then Aziz's wife did everything to tame Joseph, but she was not successful. At last she was completely disappointed. Joseph also found himself in a miserable state. He begged God to help him from the mischief of this sensual woman. Truly he who has believed in God, will in all conditions, ask Him for refuge and for help.

Joseph prayed to God and said: O God! the situation I am involved in now is worse than suffering the horrible dark prison. If you do not save me from Aziz's wife and the other Egyptian women, I may go astray and lose my dignity and be one of the sinners. The merciful God answered Joseph's prayer and saved him from a great disaster.

Joseph in Prison

Aziz's wife who was disappointed by Joseph, complained to her husband saying: "Joseph has made me infamous among the women of Egypt, and has disgraced me. Now, if you want my fame

با او مدارا می‌کنم و اگر به خواست من تسلیم نشود، زندانی خواهد شد.

همسر عزیز بعد از آن روز هر چه توانست برای رام کردن یوسف نقشه کشید ولی به نتیجه نرسید. سرانجام بگلی از او ناامید شد. یوسف هم می‌دید که در بالای سختی گرفتار است، از شر آن زن هوسران به خدا پناه برد و از او یاری طلبید، بلی کسی که به خدا ایمان آورده است، در تمام حالات به او پناه می‌برد و از او یاری می‌جوید.

یوسف به درگاه خدا دعا می‌کرد و می‌گفت: پروردگارا، زندان و سختی و تاریکی و رنجهای آن، از این گرفتاری برای من آسانتر است. اگر تو شر همسر عزیز و زنان دیگر مصر را از سر من دور نکنی، خطر گمراهی به من نزدیک است. می‌ترسم که در پرتگاه گناه سقوط کنم و نامم در دفتر جاهلان ثبت شود. پروردگار مهربان دعای یوسف را اجابت کرد و او را از فتنه بزرگی نجات داد.

یوسف در زندان

همسر عزیز که از یوسف نا امید شده بود، به شوهر شکایت کرد و گفت: یوسف مرا در میان زنان مصر بدنام کرد

returned and this stain removed from my reputation, you must put him in prison.”

Although Aziz had seen with his eyes the purity of Joseph, and one of his household had testified to his innocence, he was affected by his wife's words and decided to send Joseph to prison for a time, even though he was innocent.

On the day that Joseph was taken to prison, two other young men were also taken there with him. One of them was the king's butler and the other, his cook. They had been accused of intending to poison the king.

The next day the butler came to Joseph and said: “In my dream I saw myself pressing grapes for the king”. And the cook said: “I dreamt I was carrying bread on my head and the birds were eating it”. Tell us what our dreams mean. We see that what you do is honest and good and your nobility is obvious.

Joseph realized that these men were ready to listen to him, so he took the chance of propagating his religion in prison and said: “Before they shall

و آبروی مرا به باد داده است. اگر می خواهی آبروی از دست رفته را به من برگردانی، باید او را به زندان بیندازی، تا این لکه ننگ از دامن من پاک شود.

عزیز مصر با این که دلایل پاکی یوسف را به چشم دیده و شخصی از خاندان آنها بر بی گناهی یوسف شهادت داده بود، تحت تأثیر حرفهای زنی قرار گرفت و یوسف بی گناه را به زندان انداخت. روزی که یوسف را به زندان بردند، دو جوان دیگر را نیز به زندان آوردند، یکی از آنها شرابدار شاه و دیگری آشپز شاه بود. اتهام آنها این بود که می خواسته اند شاه را مسموم کنند.

روز دیگر جوان شرابدار نزد یوسف آمد و گفت: در خواب دیدم که برای شاه آب انگور می گیرم. جوان آشپز نیز گفت: منم در خواب دیدم که مقداری نان روی سرم بود، پرندگان می آمدند و از آن نان می خوردند. حالا تو تعبیر خواب ما را بگو زیرا می بینیم که تو از نیکان هستی و آثار بزرگی در چهره ات نمایان است.

یوسف وقتی که دید آن دونفر برای شنیدن حرفهایش آمادگی دارند، فرصت را غنیمت شمرد و تبلیغ خود را در همان زندان آغاز کرد و چنین گفت: من پیش از آن که برای شما

bring you food, I shall tell you its interpretation". This is what my lord has taught me. Surely I have rejected the religion of people who did not believe in God and denied the existence of life after death. I follow the religion of my forefathers, Abraham, Isaac and Jacob. It is not right for us to believe that there is more than one God.

O my fellow prisoners, can anyone prefer useless and false gods to the one mighty God? The false gods that you and your father worshiped were not true. Allah has sent down no authority for them. After showing the right way, Joseph began to interpret their dreams, and said: O my fellow prisoners, one of you, the one who dreamt that he was making wine will soon be freed, and start his work in the palace. The other will be hanged and the birds will eat from his head. This is the interpretation of your dreams.

Then Joseph said to himself: Now that the king's butler is to be freed, and will return to the king's court, it would be better to ask him to tell

غدا بیاورند، تعبیر خوب. "ن را خواهیم". تعبیر خوب علمی است که خدا به من آموخته است، زیرا من از دین کسانی که به خدا ایمان ندارند و منکر قیامتند، روگردانیده‌ام و پیرو آیین پدران خود یعنی، ابراهیم و اسحاق و یعقوب می‌باشم و برای ما شایسته نیست که شریکی برای خداوند قائل شویم. رفقای زندانی، شما انصاف بدهید آیا معبودهای گوناگون و بت‌های بی ارزش بهترند یا خدای یگانه قهار؟

این خدایانی که شما می‌پرستید، فقط نامی از خدایی دارند که شما و پدران‌تان بر آنها گذاشته‌اید و هیچ‌گونه دلیلی بر حقیقت آنها وجود ندارد. یوسف پس از بیان این مطالب، به تعبیر خواب آن دونفر پرداخت و گفت: رفقای زندانی، آن که خواب دیده که شراب می‌سازد، بزودی آزاد می‌شود و به سرکار خود برمی‌گردد. اما تعبیر خواب دومی این است که بزودی به دار آویخته می‌شود و پرنندگان از مغز سرش می‌خورند. این تعبیر خواب شماست که از من خواسته بودید.

بعد یوسف به این فکر افتاد که توسط شرابدار شاه - که بزودی آزاد می‌شود و به دربار شاه برمی‌گردد - راه نجاتی پیدا کند. بدین جهت به او گفت: وقتی آزاد شدی و به دربار برگشتی وضع مرا به شاه بگو و او را از بی‌گناهی من آگاه

the king of my innocence, perchance I may be freed from prison.

Their dreams came true, exactly as Joseph had told them- the butler was saved and the cook was executed. Unfortunately, the butler forgot Joseph, after he was freed, and Joseph remained in prison for some years.

The Rescue

One morning when the king got up, he seemed distressed by a dream he had had in the night. He summoned the wise men and told them about his dream. he said: "I saw seven fat and beautiful cows coming out from the river and started grazing in the pasture. Later, seven thin and ugly cows came out from the water and ate the other seven up. Then I saw seven green ears of wheat and seven withered ones. Now interpret my dream. They thought for a while, looked at each other, and as they could not find any reasonable explanation, shook their heads and said: "We don't have any interpretation for your dream. What you had must have been a nightmare."

The king's dream was God's way of rescue in

کن، شاید مرا از زندان آزاد کند. همان طور که یوسف گفته بود خواب آن دونفر تعبیر شد. شرابدار آزاد شد و آشپز به دار آویخته شد. ولی افسوس که شرابدار بعد از آزادی یوسف را فراموش کرد و یوسف چندین سال در زندان باقی ماند.

آزادی و نجات

یک روز صبح شاه از خواب بیدار شد و به سبب خوابی که دیده بود ناراحت و پیریشان بود. به دستور او دانشمندان و بزرگان احضار شدند، شاه خواب خود را برای ایشان این طور تعریف کرد:

در خواب دیدم هفت گاو فربه و زیبا از نهر آب بیرون آمدند و در سبزه زاری به چرا مشغول شدند، پس از لحظه ای هفت گاو لاغر و زشت از آب بیرون آمدند و هفت گاو اولی را خوردند، بعد هفت خوشه گندم سبز و خوشه های خشکیده ای را دیدم. تعبیر این خواب را برای من بیان کنید. دانشمندان مدتی فکر کردند و چون نتوانستند خواب شاه را تعبیر کنند، بناچار گفتند: خیالات و افکار نامنظمی بوده که به نظر شاه رسیده و ما تعبیر خواب شما را نمی دانیم.

خواب شاه وسیله ای بود که خداوند برای نجات یو

Joseph from the prison. The forgetful butler at last remembered what Joseph had told him. He immediately went to the king and said: "O king! There is a young learned, noble, pious now in your prison who is skillful in interpreting of dreams. Allow me to go to the prison and ask him about your dreams. The king allowed the butler go to the prison. He went to Joseph and said: "O truthful Joseph, tell me about the king's dream". Then he retold the king's dream. Joseph who was God's divine prophet, had a mission to improve the people's secular life as well as their faith. He not only interpreted the king's dream, but also gave the solution to the problem. He said: "In Egypt there will be seven years of excellent harvest and then seven years of famine, and people will suffer hunger. So people should grow lots of wheat, use only as much as they need, and store the rest in the store houses, so that

فراهم کرده بود. این خواب، شرابدار فراموشکار را به یاد یوسف انداخت و گذشته را به یادش آورد. لذا فوراً به نزد شاه رفت و گفت: ای شاه، جوان بزرگوار و دانشمند و پرهیزگاری در زندان شماست که در تعبیر خواب بسیار استاد است. مرا به زندان بفرستید تا تعبیر خواب شما را از او بپرسم.

شرابدار با اجازه شاه به زندان درآمد و به نزد یوسف رفت و گفت: ای یوسف صدیق! به من خبر بده تعبیر خواب شاه این طور که نقل می‌کند چیست؟ تا شاه را از چگونگی تعبیر خوابش باخبر بکنم. یوسف که پیغمبر بزرگ خدا بود و مأموریت آسمانی داشت که کار دین و دنیای مردم را اصلاح کند، تعبیر خواب شاه را بیان کرد و راه نجات و سعادت را نیز نشان داد. گفت: کشور مصر هفت سال بخوبی و سرسبزی خواهد گذرانید که در آن سالها، کشت و زرع بسیار خوب خواهد بود و محصول زیادی نصیب مردم خواهد شد. بعد از آن هفت سال قحطی و تنگی خواهد بود. غلات ذخیره شده مصرف خواهد شد و مردم به بلای بزرگی گرفتار خواهند شد. مردم باید در هفت سال اول غله زیادی بکارند و محصول بیشتری به دست بیاورند و به اندازه نیاز خود مصرف کنند و ... را در خوشه‌ها بگذارند و انبارها را از غلات پرکنند تا د

it can be used in the seven years of famine.

When the butler heard the interpretation, he went to the king quickly and explained what he had heard from Joseph. The explanation removed sorrow from the king's face. He found the interpretation of his dreams logical, and realized it had come from a noble mind. The king ordered Joseph to come to the court and stay there and help him with his noble ideas. The king's men went to the prison to free Joseph, but he refused to leave, although freedom was so important for him, as he had been suffering in prison for years, deprived of seeing the sun, the moon and the stars, having had no good food or a sound sleep. In spite of all these past hardships, and the king's pardon, he still refused to leave. He said: "Go and say to the king that I won't leave the prison until he sorts out my past so that my innocence can be proved to the public and say to the king "go and ask the noble ladies of Egypt

سالهای قحطی و تنگی به دردشان بخورد.

شرابدار چون سخنان یوسف را شنید بسرعت به نزد شاه برگشت و تعبیر خواب را که از یوسف شنیده بود، در خدمت شاه بیان کرد. چهره گرفته شاه از هم باز شد و غم و اندوهش برطرف گردید. شاه تعبیر یوسف را با آنچه در خواب دیده بود، مناسب دید و دانست که این تعبیر از فکر بلندی تراوش کرده است. بدین جهت دستور داد که یوسف را حاضر کنند تا در سختیهای زندگی از او کمک بگیرد و از نظریاتش بهره‌مند شود.

مأموران شاه به زندان آمدند که یوسف را آزاد کنند. اما یوسف از بیرون آمدن از زندان خودداری کرد. با آن که در آن حال آزادی برایش بسیار با ارزش بود- زیرا سالها بود که در محیط خفقان آور زندان به سربرده بود و از دیدن ماه و خورشید و ستارگان محروم مانده، یک لحظه خواب راحتی نداشته و یک وعده غذای مطبوعی نخورده بود- با وجود این، حاضر نشد که به عنوان عفو، از زندان آزاد شود. گفت من از زندان بیرون نمی‌آیم تا شاه درباره من تحقیق بکند و گذشته مرا مورد رسیدگی قرار بدهد تا بی گناهی من برای همه مردم ثابت بشود. به شاه بگویید از زندهای اعیان و اشراف مصر بپرسند که

why they cut their fingers at the party given by Aziz's wife and why they bothered me".

The king's men inevitably returned to him and told him the case. The king recalled the ladies of Egypt (whom possibly Joseph had introduced by name), and asked them about the story cutting their hands at the party. All those women confessed and testified that Joseph was innocent. At the end Aziz's wife, also admitted that she was wrong and that Joseph was innocent. Thus Joseph glad to be proved truthful and honourable left the jail.

Joseph at the Royal Court

The king was very eager to see Joseph. As soon as Joseph entered the palace the king welcomed him and talked to him for a while and reassured him. Soon he found that Joseph was clever, noble and intelligent. He said: "O Joseph, you have a high position among us today and you shall be entrusted with our affairs. Now choose your position." Joseph said: "Put me in charge of produc-

چرا در مجلس همسر عزیز دستهای خود را بریدند و چرا مزاحم
من شدند.

مأموران شاه ناچار نزد شاه برگشتند و موضوع را به او
گفتند. شاه زنان مصر را - که شاید یوسف آنها را به اسم معرفی
کرده بود - احضار کرد و از ماجرای بریدن دستهایشان، جوپا
شد.

زنان مصر همگی اعتراف کردند و شهادت دادند که
یوسف بی گناه است. همسر عزیز هم در آخر به گناه خود
اعتراف کرد و یوسف را بی گناه دانست و به این ترتیب یوسف
سربلند و روسفید از زندان بیرون آمد.

یوسف در دربار سلطنتی

شاه با اشتیاق تمام، منتظر دیدار یوسف بود، تا یوسف به
دربار سلطنتی وارد شد، شاه از او استقبال کرد و دلجویی
نمود و مدتی با او به گفتگو پرداخت. بزودی دریافت که
یوسف مردی دانا، روشن بین و باتدبیر است. به او گفت: ای
یوسف تو امروز در نزد ما مقام ارجمندی داری و مورد اعتماد ما
هستی، هر مقامی را که می خواهی بگو تا آن مقام را به تو
واگذار کنم. یوسف گفت خزانه داری و نظارت بر امر غلات

tion storage and consumption of the crops of Egypt because I am able to do this job.”

The king ordered his attendants to obey Joseph's commands carefully and that his orders would be same as him.

Joseph tried hard to serve the people. He knew that the Nile would be generous for some years, but suddenly it would change its mood and deprive the people of its water. So he ought to take advantage of the suitable opportunity and save the people from the hardship of years of famine.

Joseph made a short trip around the country, to get a brief idea of how the agricultural situation was. He gave enough money to the farmers to cultivate different grains and increase the cultivation. He then ordered to build granaries to store the extra grain.

In the first seven years, Joseph provided the corn for the people, but only as much as they needed. He left the rest in their ears and stored them in the granaries. As these stores were filled up

محصول کشور را به من واگذار کن، زیرا من می توانم از عهدهٔ این کار برآیم.

شاه فرمان داد که مقام خزانه داری و نظارت بر محصول کشور را به یوسف واگذار کنند. و به درباریان و کارکنان حکومت دستور داد که فرمانهای یوسف را بی چون و چرا اجرا نمایند، و فرمان یوسف، فرمان شخص شاه است.

یوسف با جدیت مشغول به کار شد. او می دانست که رود نیل چند سال به مردم روی خوشی نشان می دهد ولی ناگهان چهرهٔ خود را درهم می کشد و مردم را از آب خود محروم می کند. بنابراین باید از موقعیت مناسب استفاده کرد و جان مردم را از خطر قحطی و تنگی سالهای آینده نجات داد.

یوسف سفر کوتاهی به اطراف کشور مصر کرد تا از اوضاع کشور کاملاً آگاه شود و وسایل کار را فراهم کند. در این سفر قسمتهای حاصلخیز کشور را در نظر گرفت و پول کافی در اختیار کشاورزان گذاشت تا با آن کشت غلات را گسترش بدهند و محصول بیشتر عایدشان بشود، و در پی این کار انبارهای بسیار بزرگی برای ذخیره کردن غلات بنا کرد.

در هفت سال اول، یوسف به اندازهٔ نیاز مردم، به آنها غله داد و بقیه را در خوشه ها باقی گذاشت و در انبارها ریخت.

the seven famine years began to appear. The Nile began to dry and the land hadn't enough water for the corn to grow. But with Joseph's anticipations no danger threatened the people, and there was more than enough corn in the granaries to feed people on.

The famine gradually extended to the neighbouring countries and up to Palestine and Canaan. Jacob and his family also suffered from the famine. Joseph as the Aziz of Egypt became well known among nations. Everywhere they were talking about Joseph's good services to people and admired his work. Outside Egypt people said there is a learned Minister in Egypt, whose wisdom has saved the people from famine. He is a very clever and wise man.

He treats people equally and gives them the corn they need, and behaves fatherly towards them.

Jacob called his sons and said: "O my sons, we are under the pressure of famine which threatens our lives. Go to the commander of Egypt whose

انبهارها از غلات پرشد در این موقع سالهای قحطی فرا رسید.
آب رود نیل کم شد و زمین خشک گردید و زراعت از بین
رفت. اما با پیش بینیهای عاقلانه یوسف خطری متوجه مردم
نبود. غله به اندازه احتیاج مردم بلکه خیلی بیشتر در انبارها
ذخیره شده بود.

قحطی مصر کم کم به کشورهای همسایه نیز اثر کرد و
دامنه آن تا سرزمین فلسطین و کنعان کشیده شده یعقوب و
فرزندانش در کنعان مسکن داشتند و گرفتار قحطی و تنگی
شدند. در این حال نام عزیز مصر یعنی یوسف در همه جا بر
سرزبانها بود. در همه جا از خدمتی که یوسف به کشور مصر
کرده بود سخن می گفتند و از کارهای او ستایش می کردند. در
خارج مصر، مردم می گفتند: در مصر وزیر دانشمندی بر سرکار
است که با تدبیر و کاردانی او قحطی ضرری به مردم مصر
نرسانیده است. او مردی دانا و روشن بین و بزرگوار است. همه
مردم در نظرش برابرند. به همه غله می دهد و با همه پدران
رفتار می کند.

یعقوب فرزندان خود را طلبید و گفت: ای فرزندان
روزگار ما پریشان شده و قحطی و تنگی بر ما فشار آورده و
زندگی ما را تهدید می کند. شما به جانب مصر سفر کنید و خود

generosity has spread throughout the kingdom, and ask him to give you some corn. But leave Benjamin with me in order that your absence may not make me too depressed". Joseph's brothers set out for Egypt on their camels to buy the necessary corn and return to Canaan.

Joseph's Brothers in Egypt

When Joseph's brothers arrived in Egypt, they went to him to buy the corn they needed. As soon as Joseph looked at them he recognized them, but they didn't know him. For they thought that Joseph couldn't be alive now. Time had also changed Joseph's face and made it difficult to recognize him.

Joseph was very glad to see his brothers, but suddenly felt sad that his full-blood brother, Benjamin was not among them. He received his brothers cordially and asked them to introduce themselves. His brother said: "We were twelve brothers, all sons of Jacob. Ten of us are here and

را به عزیز مصر، که آوازهٔ بزرگواری و بخشندگیش همه جا را فرا گرفته، برسانید و از او غله بخواهید. ولی در این سفر بنیامین را نزد من باقی بگذارید تا دوری شما در من اثر نکند و تنهایی مرا افسرده نسازد. برادران یوسف با شتران خود به سوی مصر به راه افتادند تا از آن جا غله بخرند و به کنعان برگردند.

برادران یوسف در مصر

برادران یوسف مسافت میان مصر و کنعان را طی کردند و به سرزمین مصر رسیدند. وقتی برای خرید غله به نزد یوسف آمدند یوسف برادران خود را شناخت، اما آنها او را نشناختند، زیرا باور نمی کردند که یوسف هنوز زنده باشد. گذشت روزگار هم چهرهٔ یوسف را تغییر داده بود و امکان شناسایی را کم کرده بود.

یوسف از دیدن برادران خود خوشحال شد ولی از این که برادر ثنی خود (بنیامین) را در میان آنها ندید نگران و غمگین شد. برادران را به مهمانی دعوت کرد و از آنها پذیرایی خوبی به عمل آورد، بعد از آنها خواست تا خود را معرفی کنند.

برادرانش اظهار داشتند که ما دوازده نفر بودیم و همه پسران یعقوب هستیم. ده نفر از آنها در حضور تو می باشیم و به

enjoying your generosity. One of our brothers stayed with our father to help him". We had another brother who has been lost for years and we have no news of him". Joseph became assured that his father and brother (Benjamin) were well. He ordered his men to give them corn and to put their money which they had paid, back into their sacks. By doing this, Joseph meant that their brothers might return to Egypt sooner without spending time in Canaan to spend money or buying more grain. They loaded their camels and set out for Canaan. Joseph addressed them saying: "Bring your other brother with you when you come back, so that I may know you are honest and if you don't bring him, do not come to me again as I will give you no corn." They said: "We will talk to our father and will try to get his permission to bring our younger brother with us".

Joseph said good-bye to his brothers and they happily left for Canaan! They went to their father and said: "O father! as we had heard we found the commander of Egypt to be noble and generous. He received us, and gave us lots of corn, but we pro-

عنايات و كرامتهاى توجشم دوخته ايم، يكي از برادرانمان در نزد پدر مانده است تا وسايل راحتى او را فراهم كند. برادر ديگرى داشتيم كه سالهاست گم شده و از او خبرى نداريم.

يوسف از سلامتى پدر و برادرش اطمينان يافت. دستور داد كه به برادرانش غله دادند. و پولى كه بابت بهاي غله پرداخته بودند، مخفيانه درميان بارهايشان گذاشتند و مقصود يوسف از اين كار آن بود كه برادرانش بزودى به مصر برگردند و براى تهيه پول وقت تلف نکنند.

برادران بارها برشتران بار كردند و آماده حرکت شدند. يوسف به آنها گفت: در بازگشت به مصر برادر ديگر خود را به همراه بياوريد، تا من مطمئن شوم كه شما در سخنهايى كه گفتيد، راستگومى باشيد و اگر او را نياوريد ديگر به شما غله نمى دهم و به نزد من نياييد. گفتند: در اين باره با پدرمان گفتگومى كنيم و اميدواريم كه بتوانيم او را راضى كنيم تا اجازه دهد كه برادر كوچك خود را به همراه بياوريم.

يوسف برادرانش را مرخص كرد و آنها با خوشحالى فراوان به كنعان برگشتند. چون به نزد پدرشان رسيدند گفتند: اى پدر همان طور كه شنيده بوديم، عزيز مصر را مردى بزرگوار و بخشنده يافتيم. او ما را گرامى داشت و غله بسيارى به ما داد و

mised him that next time we would take our brother, Benjamine, with us in order that we may be sure that we are telling the truth, and that we have gone to Egypt for no other purpose than buying corn.”

Jacob said: “I shall never let Benjamine go with you. Would you like him to have the same fate as Joseph? Mind your own business and leave me alone.”

Joseph’s brothers unloaded their camels. They found that the money they paid for crops had been returned to them. “Father!” they said, “Look at the generosity of the commander of Egypt, who didn’t accept our money and secretly gave it back to us, so there is nothing to worry about. Let Benjamine come with us to Egypt. We promise to take good care of him and bring him back safely.”

Jacob knew that they were in need of provisions and that they had promised to Aziz of Egypt to take their brothers with them. So he unwillingly let them take their brother, but made an agreement with them: He asked them to take good care of him

از ما بخوبی پذیرایی کرد. ولی از ما تعهد گرفت که در موقع برگشتن به مصر برادرمان (بنیامین) را نزد او ببریم تا بداند که ما راست گفته ایم و از مسافرت به مصر جز تهیۀ غلّه مقصودی نداشته ایم.

یعقوب گفت: هرگز به شما اجازه نمی‌دهم که بنیامین را با خود ببرید. آیا می‌خواهید او را به سرنوشت برادرش یوسف گرفتار کنید. بروید و از من دست بکشید و به حال خودم بگذارید.

برادران یوسف، بارهای خود را باز کردند و پولهای خود را در میان بارها یافتند. با حوشحالی نزد پدرشان آمدند و گفتند: پدرجان ما دروغ نگفتیم. بزرگواری و بخشندگی عزیز مصر را ببین، پول ما را قبول نکرده و مخفیانه به ما پس داده است. بنابراین جای نگرانی نیست. اجازه بده بنیامین با ما به مصر برود ما با جان و دل از او نگهداری می‌کنیم و قول می‌دهیم که او را سالم به نزد تو برگردانیم.

یعقوب دید فرزندانش به آذوقه احتیاج دارند و مایلند که به مصر بروند و به عزیز مصر هم قول داده‌اند که برادر خود را به همراه بیاورند، بناچار اجازه داد تا بنیامین را با خود ببرند ولی از آنها پیمان گرفت که در نگهداری او کوشش کنند و او را

and bring him back safely, unless something happened that they were unable to save him. They promised in God's name and all together set out for Egypt. Jacob suggested: "O my sons! do not enter all by the same gate." By this, perhaps the experienced father meant to keep people's evil eyes away from them, or not to draw people's attention. As a group they might think that they were spies or thieves who had come to Egypt.

Joseph's brothers met him for the second time and introduced their brother Benjamin.

Joseph, seeing his brother, became very glad and ordered his servants to provide extra food, for them all, so that they could have lunch together.

At lunch-time, Joseph took his brothers home and every two of them sat together. Benjamin who had no companion began to cry. "If my brother Joseph were alive, I wouldn't be alone." Joseph sat beside him and they ate together. When the night came, Joseph let every two brothers sleep together in a separate room and kept Benjamin with him. He said to Benjamin: "Would you like to have a

سالم به نزد پدر برگردانند. مگر حادثه‌ای ناگهانی پیش بیاید که حفظ بنیامین در حد قدرت آنها نباشد. خدا را براین پیمان شاهد گرفتند و همگی به همراه بنیامین به جانب مصر به راه افتادند. یعقوب به آنها سفارش کرد هنگام ورود به مصر همه از یک دروازه وارد نشوند.

مقصود پدر جهان‌دیده با تدبیر شاید این بود که فرزندان‌ش از چشم زخم مردم در امان باشند و شاید هم می‌خواست که ورود آنها جلب توجه مردم را نکند. مبادا به آنها بدگمان بشوند که جاسوسند یا برای دزدی و غارت به مصر آمده‌اند.

برادران یوسف به مصر آمدند و برای دومین بار با یوسف ملاقات کردند و بنیامین را هم نزد او بردند. یوسف از دیدن بنیامین بسیار خوشحال شد و به خدمتکاران خود دستور داد تا برای ظهر غذای بیشتری تهیه کنند تا همه با هم غذا بخورند.

هنگام ظهر، یوسف برادران را به خانه برد و آنها را دوتا دوتا بر سر سفره نشانید. بنیامین تنها ماند و بی اختیار به گریه افتاد و گفت: اگر برادرم یوسف زنده بود من تنها نمی‌ماندم. یوسف او را پهلوی خود نشانید و باهم غذا خوردند چون شب فرا رسید، هردو نفر از برادران را در اتاقی جای داد و بنیامین را نزد خود نگه داشت. به او گفت: آیا می‌خواهی به جای یوسف

brother like me instead of Joseph?" Benjamin replied: "How can I find a brother better than you? But I am sorry you are not from the Loins of Jacob and not from the womb of Rachel." Tears appeared in Joseph's eyes. He hugged Benjamin and whispered to him: "I am your lost brother that you longed to meet. I have also suffered hardship from my brothers, but have endured it.

God by His grace and mercy has solved my problems and has raised me to a high position. Keep this a secret from your brothers and we will wait for the nature to take its course.

Joseph plans to keep Benjamin with him

The banquet days were over. Joseph's brothers prepared themselves to return to Canaan, after getting their share of corn. Joseph made a plan to keep Benjamin with him. He ordered his servants to hide the golden measure, by which they measured corn, in Benjamin's baggage. The servants did as they were ordered to. The Caravan had not gone very far when a servant of Joseph shouted: "O you Canaanites stop! You are not respectable people. You do evil for the good done to you.

برادری مثل من داشته باشی. بنیامین گفت: برادری مثل تو کجا پیدا می شود. ولی افسوس که تو از پشت یعقوب و رحم راحیل به دنیا نیامده ای. اشک از چشمان یوسف فرو ریخت، بنیامین را در آغوش گرفت و گفت: من همان گمشده توام، من همان یوسف هستم که تو از گمشدنش غمگین هستی. منم که از برادران رنجها دیدم و بعد از آن سختیها تحمل کردم ولی خداوند به لطف و گرم خود، گرفتاریها را برطرف کرد و مرا به این مقام رسانید. اکنون تو این مطلب را از برادرانت پنهان کن تا آنچه مقدر است، پیش بیاید.

نقشه یوسف برای نگهداشتن بنیامین

روزهای مهمانی پایان یافت، برادران یوسف پس از خریدن غله برای بازگشت آماده شدند. یوسف نقشه ای کشید تا بنیامین را نزد خود نگه دارد. به خدمتکاران خود دستور داد تا پیمانه زرینی که با آن گندم پیمانه می کردند میان بار بنیامین بگذارند. خدمتکاران این عمل را انجام دادند. وقتی کاروان به حرکت درآمد و مقداری دور شد یکی از نگهبانان یوسف فریاد زد ای کنعانیان بایستید. شما چه مردم بدی هستید. در عوض خوبی بدی می کنید و خوبیهای عزیز را از یاد می برید و پیمانه

You have forgotten Aziz's hospitality and have stolen the king's golden measure. On hearing this, Jacob's honorable sons were astonished and said: "By God, you know well that we have come not to act corruptly in this land, neither are we thieves."

The Egyptian said: "What shall be the punishment for the one who has stolen the cup? Joseph's brothers who were sure about themselves said: "As for his punishment in anyone's sack it maybe found, let him become a bond man and your slave." Saying these words, they got down from the camels and Joseph's servants began to search their loads. They first searched the other brother's then they found the cup in Benjamin's bag. They were all very upset and returned to the city and went to Joseph. Joseph scolded them and said: "On the agreement made by yourselves, we will keep benjamin here." Joseph's brothers begged him and said: "O Aziz, he has got an old and weak father, who loves this boy very much. It is really difficult for him to live without his son. Take any of us instead and set him free."

Joseph said: "It is impossible to take an innocent man instead of a sinner. If we do this we have

زرین را می دزدید و با خود می برید.

پسران غیرتمند یعقوب از شنیدن این اتهام، در جای خود خشک شدند و گفتند: به خدا سوگند ما برای فساد نیامده ایم و ما دزد نیستیم و شما این مطلب را می دانید. نگهبان گفت: اگر یکی از شما پیمانه را دزدیده باشد، سزای این دزدی چیست؟ گفتند: ما به پاکی خود اطمینان داریم و ما دین و آینی داریم که طبق آن شما می توانید کسی که پیمانه شما را دزدیده است، دستگیر کنید و بنده خود سازید. به دنبال این سخنان بارها را از پشت شتران فرود آوردند و به جستجوی بارها مشغول شدند. ابتدا بار برادران و در آخر بار بنیامین را جستجو کردند. پیمانه زرین از میان بار بنیامین بیرون آمد. همه به شهر برگشتند و افسرده و غمگین به نزد یوسف آمدند. یوسف آنها را سرزنش کرد و گفت طبق تعهدی که کرده اید، ما بنیامین را نزد خود نگه می داریم. برادران یوسف شروع به التماس کردند و گفتند: ای عزیز مصر او پدر بسیار پیر و ناتوانی دارد و به این پسر بسیار علاقه مند است و بدون او نمی تواند به زندگی خود ادامه دهد. یکی از ما را به جای او بگیر و او را آزاد کن. یوسف گفت: محال است که ما بی گناهی را به جای گنهکاری بگیریم. اگر چنین کاری بکنیم به مظلومی ستم

done unjust to an oppressed. The brothers who were very angry on account of this incident, looked at Benjamin angrily and turned to Joseph and said: "No wonder he has stolen the cup, as his brother also had stolen something before". By this, they meant the story in which they had accused Joseph of being a thief, a short account of which is as follows: When Joseph was a small boy, his mother Rachel died. His aunt took him to her house and took care of him. Joseph's aunt loved Joseph very much and did not want to lose him. She had a belt, and fastened it round Joseph's waist, and sent him to Jacob's house. She then claimed that Joseph had stolen the belt. They searched Joseph's clothes and found the belt under his shirt. Then according to the rules of their religion, she took Joseph back to her house as a punishment for the theft, and demanded his labour for a certain period of time. The brothers were referring to this story. Joseph knew what they meant but he didn't take any notice, and said to himself: "You brothers are worse than him and God is aware of what you say."

کرده ایم. برادران که از این پیشامد بسیار خشمگین بودند نگا
غضب آلودی به بنیامین کردند و گفتند: تعجبی ندارد اگر ا
دزدی کرده باشد زیرا برادری داشت که او هم پیش از ا
دزدی کرده بود و مقصودشان از این حرفها اشاره به داستانی بود
که در آن به یوسف نسبت دزدی داده بودند و خلاصه آن چنین
است:

یوسف کودکی خردسال بود که مادرش راحیل از د
رفت. عمه اش او را به خانه برد و تربیتش را به عهده گرفت.
چون کمی بزرگ شد یعقوب می خواست یوسف را از عمه اش
بگیرد و به خانه خودش بیاورد. عمه یوسف که خیلی به آن
کودک علاقه داشت نمی خواست که او را از دست بدهد
کمربندی داشت آن را به کمر یوسف بست و به خانه یعقوب
فرستاد. سپس ادعا کرد که یوسف کمربندی از خانه او دزدید
است. لباسهای یوسف را جستجو کردند و کمر بند را در ز
لباسهایش یافتند سپس طبق مقررات مذهبشان، یوسف را
خانه خود برگردانید تا به کیفر دزدی، مدتی به او خدمت کند.
برادران در حال خشم به این داستان اشاره کردند، یو
متوجه اشاره آنها شد ولی به روی خود نیاورد و در دل گفت
شما از او بدتر هستید و خدا به آنچه می گوید، آگاه است.

Joseph's brothers were disappointed because he was not freed and then decided to go home. their elder brother (Judah) said: "Have you forgotten your pledge that you should return Benjamin to your father? I shall not leave from this land until my father gives me permission or Allah makes known to me His Judgement. He is the best of judges. Return to your father and say to him: "Your son committed a theft and Aziz arrested and kept him as a slave. Everybody witnessed this and we are not guilty." Benjamin and Judah, therefore, stayed in Egypt and the other brothers returned to Canaan. Jacob was very glad to see his sons, but when he didn't find Benjamin with them he asked about him. The brothers told him the whole story. On hearing this Jacob fainted. When he recovered his senses, he wept much and called them liars and perjurers. He thought they might have played tricks on Benjamin, or have killed him. Like they did to Joseph. He became sick with grief and his eyes lost their sight. Being in such a condition Jacob said to his sons: "Go, my sons, and seek news of Joseph and Benjamin and do not despair of Allah's Mercy. The brothers, for the third time

سرانجام برادران یوسف از آزادی بنیامین ناامید شدند و خواستند که برگردند. برادر بزرگشان (یهودا) گفت: مگر عهد و پیمان پدر را فراموش کرده‌اید که باید بنیامین را به او برگردانید. به خدا سوگند من از مصر قدم بیرون نمی‌گذارم تا پدرم اجازه بازگشت بدهد و یا خداوند به نفع من حکم کند. شما به کنعان برگردید و به پدر بگویید که بنیامین دزدی کرد و عزیز مصر او را به بندگی گرفت و این اتفاقی است که همه شاهد آن بودند و ما گناهی نداریم.

یهودا و بنیامین در مصر ماندند و برادران دیگر به کنعان برگشتند. یعقوب از دیدن فرزندانش خوشحال شد. اما همین که بنیامین را در میان آنها ندید از حال او جو یا شد. برادران آنچه اتفاق افتاده بود، شرح دادند. یعقوب از شنیدن این خبر، بیهوش شد و چون به هوش آمد، بسیار گریه کرد و به فرزندانش پرخاش کرد و آنها را عهدشکن و دروغگو خواند. یعقوب گمان می‌کرد که آنها درباره بنیامین مثل یوسف حيله‌ای به کار برده و بلایی بر سرش آورده‌اند بدین جهت قرار و آرام نداشت و در غم فرزند بیمار شد و روشنی چشمانش به تاریکی گرایید.

یعقوب فرزندان خود را وادار کرد که برای به دست آوردن یوسف و برادرش به مصر بروند و از رحمت خدا ناامید نباشند.

went to Egypt and went to Joseph. They said with desperation: "Aziz of Egypt, we are going through very bad times. We have brought little money. Give us some corn, and kindly free our brother. God will not forget kindness and rewards the good people a lot.

Joseph reminded them of their past: "Do you remember such a cruelty you committed to your brother Joseph? You separated him from his father and brother and burned the old man's heart. You threw him into a well. Perhaps Joseph uttered these words in Canaanid language so that his brothers could realize that he was Joseph. They said: "Are you Joseph?" He replied: "Yes, I am Joseph and this is my full-blooded brother.

Allah has been Gracious to us. Those who keep away from evil and bear with patience, Allah will not withhold from them their reward."

Joseph's brothers lowered their heads in shame. They apologized and asked Joseph for pardon. Joseph said: "You are forgiven and may Allah forgive you- He is the Merciful.

برادران به دستور پدر آماده سفر شدند و برای بار سوم به مصر آمدند و به حضور یوسف رسیدند. با عجز و التماس گفتند: ای عزیز مصر! سختی و پریشانی به ما و خاندان ما چیره شده است. با پول کمی به نزد تو آمده ایم، به ما آذوقه بده و بر ما منت بگذار و برادرمان را آزاد کن. نیکی تو نزد خدا فراموش نمی شود زیرا خداوند به نیکوکاران پاداش بی حساب عنایت می کند. یوسف گذشته را به یادشان آورد و گفت: یادتان هست که چه ستمی درباره برادران روا داشتید او را از پدرش جدا کردید و دل پدر پیر را در فراق فرزند سوزانیدید و برادر خود را در چاه انداختید.

یوسف شاید این حرفها را به زبان کنعانیان بر زبان آورد که برادرانش دریافتند که او یوسف است. گفتند آیا تو یوسفی؟ گفت: بلی من یوسفم و این برادر تنی من است. خدا بر ما منت گذاشت. و هرکس پرهیزکاری پیشه کند و در پیشامدها و ناگواریها شکیبنا باشد خداوند پاداش نیکوکاران را ضایع نمی کند.

برادران یوسف از خجالت سر به زیر افکندند و از رفتار بد خود عذرها خواستند و طلب عفو کردند. یوسف گفت: بر شما باکی نیست و خداوند شما را می بخشد. اینک پیرهن مرا

Take this shirt of mine and spread it over my father's face: he will recover his sight. Then return to me with all your family.

The Visit

Joseph's brothers took his shirt and quickly returned to Canaan. Their Caravan had just set out when Jacop, addressing his attendants said: "I smell the breath of Joseph." The old father who had suffered for years crying for Joseph, now felt the breath of Joseph and told that to all who were around him. They said: "By God you are repeating your mistakes. Forget it. There is no Joseph that you may smell his breath. The Caravan, after some time reached Canaan. When the bearer of good news entered , he looked for Jacob and spread Joseph's shirt over the old prophet's face. Then Jacob sight returned and his weak body and soul were revived. Jacob and his family, then left for Egypt with excitement, at the thought of seeing Joseph.

بگیرید و نزد پدر ببرید و روی سرش بیندازید تا چشمانش روشن شود. سپس همه به نزد من برگردید.

دیدار

برادران یوسف پیرهن را گرفتند و با سرعت زیاد به جانب کنعان به راه افتادند. کاروان آنها تازه از دروازه مصر بیرون آمده بود که یعقوب در کنعان به اطرافیان خود گفت: بوی یوسف به مشامم می رسد. پدر رنج دیده که سالها در فراق یوسف اشک حسرت ریخته و درد هجران را تحمل کرده بود، بوی یوسف را شنید و به کسائی که نزد او بودند خبر داد. اطرافیان گفتند: به خدا سوگند تو اشتباه گذشته ات را تکرار می کنی. فراموش کن، یوسفی در کار نیست که بوی او به مشامت برسد.

مدتی گذشت تا کاروان به کنعان رسید. سپس بشیر وارد جایگاه یعقوب شد و پیرهن یوسف را روی سر یعقوب انداخت. از اثر آن چشمان یعقوب روشن شد و جان تازه ای در کالبد نحیفش پدیدار گردید.

سپس یعقوب و خاندانش به مصر سفر کردند و به شوق دیدار یوسف قدم در سرزمین مصر گذاشتند. یوسف همین که

As soon as Joseph saw his parents he beheld them, and tears of joy filled his eyes. He helped his parents to sit on his own couch, and they and his brothers all kneeled before God as a sign of gratitude. Then Joseph said: "O father, all this is the interpretation of my dream, which my lord has fulfilled. He has been gracious to me. He released me from prison; gave me the key to all the granaries and brought you out of the desert and united us. All this is His Mercy for us.

What does this story convey?

An Egyptian writer says: If one is willing to absorb good morals; Joseph's story would be the best example. This story shows the reader how to stand truth and justice and how to bear difficulties. It also bears good results from the psychological point of view. If a psychologist would like to write a book on human ethics, and get all his subjects from Joseph's sura, he has followed the right way.

پدر و مادر خود را دید آنها را در آغوش گرفت و اشک شادی از دیدگانش روان شد. آنگاه ایشان را روی تخت مخصوص خود جای داد. در آن حال پدر و مادر و برادران یوسف به شکرانه یافتن یوسف به خاک افتادند و سجده شکر به جای آوردند.

یوسف گفت: پدرجان این تعبیر خوابی است که در کودکی دیدم و خداوند خواب مرا به حقیقت مقرون گردانید و درباره من احسانها کرد. مرا از زندان نجات داد و کلید خزاین غلات را به دست من داد. پس از آن همه جدایی و رنج و سختی ما را به هم پیوست. اینها هم لطف خداوند بی همتا درباره من و شماست.

نتایج این داستان

یکی از نویسندگان مصری می گوید: داستان یوسف، برای کسی که بخواهد اخلاق فاضله بیاموزد بهترین درس است. این داستان استقامت و پایداری در راه حق و اثر ذاتی آن را شرح می دهد. و از نظر روان شناسی نتایج عمیق و بزرگی در بر دارد. اگر یک دانشمند روان شناس، کتابی در علم اخلاق و روان شناسی بنویسد و تمام مطالب کتاب خود را از

es, you can earn many essoi
story, some of which are stated as follows:

1) The story tells us that believing in God makes difficulties seem easy and sufferings bearable. As you see in the story, Joseph's belief in God solved all his problems, though he was young and everything could be deceitful at that age. But Joseph bravely left all those difficulties behind and came out honourable.

2) Other point from this story is that one should take refuge in God, when faced with hardships. Just like Joseph, who, at the bottom of the dark well, when exposed to the devilish demands of sensual Zulaika and in the horrible prison took refuge in God and asked God to save him. And God the Almighty, saved him from all those dreadful incidents.

3) The other lesson, which is taught through this story is that Joseph, being faced with so many problems and difficulties, didn't even for one moment forget to preach his religion. And even

سوره یوسف اقتباس کند، بیراهه نرفته است.

بلی از داستان یوسف، درسهای زیادی می توان آموخت
که در زیر به بعضی از آنها اشاره می شود.

۱ - این داستان به ما می آموزد که ایمان به خدا سختیها را
برای انسان آسان می کند و تحمل سختیها را امری عادی
می سازد. چنانکه یوسف با ایمان به مبدأ بر تمام مشکلات
چیره شد. در صورتی که یوسف جوان بود و شرایط لغزش از هر
جهت برایش آماده بود. اما یوسف از میان آن همه خطرها و
پرتگاهها، به سلامت و سربلند بیرون آمد.

۲ - نکته مهم دیگری که از این داستان می توان آموخت
آن است که باید در سختیها به خدا پناه ببریم و از درگاه او مدد
بجویم. همان طور که یوسف در ته چاه هولناک و هم در برابر
خواسته های شیطانی زن عزیز مصر و هم در آن زندان ترسناک
در همه حالات به خدا پناه برد و از او خواست تا وی را نجات
بدهد و خداوند مهربان نیز یوسف را از چنان پرتگاههای مهیب
نجات داد.

۳ - درس دیگری که از این داستان می توان گرفت این
است که یوسف با تمام گرفتاریها و مشقاتی که در زندان
داشت، یک لحظه از ترویج دین غافل نشد و در تمام آن

when his two fellow prisoners asked him an interpretation to their dreams, first he explained the importance of his religion and told them not to call on anything except God, then he told them about their dreams.

4) Another point which must be noticed and is of great importance in human dignity and honour.

Any oppressed person who has been in prison for some years, when he gets his freedom, rushes out of the prison. But Joseph, after his pardon, did not come out of the prison, until his innocence was proven to the public. So, when he was freed, his dignity remained pure in society.

5) We should also learn how to be patient and tolerant while reading this story.

Joseph was patient against his brother's oppression- against those mean people who took him out of the well and sold him as a slave. He resisted against sexual drives and other inclinations. So God blessed him with a high reward.

6) Above all the story teaches us generosity and forgiveness. Joseph's brothers hurt him very much, undressed him, beat him, threw him into a well and

حالت‌های دشوار وقتی دو جوان زندانی تعبیر خوابشان را از او خواستند، ابتدا اهمیت دین و آیین خود را بیان کرد و آن‌ها را به ترک شرک دعوت نمود، بعد به تعبیر خوابشان پرداخت.

۴ - مطلب دیگری که باید به آن توجه کرد، اهمیت دادن به شرف و حیثیت انسانی است. هرستمدیده‌ای که سالها در زندان مانده باشد وقتی حکم آزادی صادر شود بلافاصله از زندان بیرون می‌آید، اما یوسف بعد از آزادی، از زندان بیرون نیامد و گفت: اول باید بی‌گناهی من ثابت و پاکی من آشکار شود تا وقتی آزادی خود را می‌یابم، آبرو و شرف من در اجتماع محفوظ بماند.

۵ - درس شکیبایی و بردباری را هم از این داستان باید آموخت. یوسف در برابر آزار و ستم برادران صبر کرد. در برابر افراد بی‌وجدان و سودجویی که او را از چاه بیرون آوردند و به بردگی فروختند، شکیبایی پیشه کرد. در برابر تمایلات نفسانی راه صبر در پیش گرفت. و بالاخره در زندان هم صبور و بردبار بود تا خداوند او را به عالیترین مرتبه‌ها رسانید.

۶ - بالاتر از همه این درسها، داستان یوسف عفو و گذشت را به ما می‌آموزد. برادران یوسف آنهمه او را اذیت کردند، تنش را برهنه کردند، او را کتک زدند و به قصد کشتن

left him to die. For years he was separated from his father and brother. When his brothers after wards humbly came to him, even though he could punish them severely, instead he forgave them and proved his humane generosity. These were just some drops from the boundless sea of Joseph's story and the excellent results we could draw.

او را در چاه انداختند و سالها او را از دیدار پدر و برادرش محروم کردند ولی چون بعدها با ذلت و خواری به درگاه یوسف آمدند، یوسف می توانست آنها را بسختی مجازات کند، اما او با یک دنیا بزرگواری از گناه آنان درگذشت و آنها را مورد عفو قرار داد.

اینها قطره ای است از دریای بی انتها و گوشه ای است از نتیجه های سودمندی که می توان از داستان یوسف فرا گرفت.

۱ - مقصود از مادر یوسف خاله اوست. زیرا راحیل مادر یوسف، در زمان

کودکی یوسف از دنیا رفت و بعد از او یعقوب با خاله یوسف ازدواج کرد.

Questions on the story of Joseph

1. Where was Joseph born?
2. What did Joseph see in his dream?
3. What did his father say when he told him of his dream?
4. Why did Jacob tell Joseph not to say anything to his brothers about his dream?
5. What was the name of Joseph's mother?
6. Why did his brothers take Joseph to the desert?
7. What did they do to Joseph when they reached the desert?
8. When they returned home from the desert what did they tell their father?
9. How did Joseph get out of the well?
10. What happened when he came out of the well?
11. What did the caravan people decide to do with Joseph?
 - a- Return him to his family
 - b- Leave him in the well
 - c- Take him to Egypt to sell him.
 - d- Kill him.
12. Who was Joseph's father?
 - a- Moses
 - b- Jacob
 - c- Abraham
 - d- Aziz.
13. Who bought Joseph in Egypt and what was his name?
 - a. a high priest
 - b. a butler
 - c. a merchant
 - d. chief of police, Aziz

14. What was his plan for Joseph?
a- to learn from him
b. to sell him again
c. to adopt him as a son
d. to punish him
15. Why was Joseph put in prison?
a- for doing sinful things
b- because he disobeyed Aziz
c- at the request of Aziz's wife.
d- because Aziz thought he was guilty.
16. What was Aziz's reaction when he saw her chasing Joseph?
a- change the story to suit herself
b- tell the truth.
c- ask her husband to forgive her.
d- start to cry.
17. How did Joseph respond to her advances?
a- rejected her advances
b- submitted to her demands
c- told her husband about
d- run away.
18. Who explained the king's dream?
a- the wise men
b- Joseph
c- Aziz
d- the butler.
19. Why did Joseph refuse to leave prison?
a- to clear his name
b- because he liked it.
c- because he slept well.
d- to become head of the prison.

حضرت یوسف علیه السلام / ترجمه گروه زبان‌شناسی کاربرده، بنیاد پژوهش‌های
اسلامی، مشهد؛ شرکت به‌نشر، ۱۳۸۰.

۷۱ ص. ۱۷۰، ۱۱۰ م. م. - (انتشارات آستان قدس رضوی، شرکت به‌نشر ۱۱۷۰)
داستانهایی از پیامبران (۳)

شابک: ۸-۵۲۰-۳۳۳-۹۶۴

ISBN 964-333-520-8

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیبا

ص. ع. به انگلیسی:

فهرست‌نویسی: انگلیسی

چاپ قبلی: آستان قدس رضوی، شرکت به‌نشر، ۱۳۷۸.

چاپ پنجم

۱. یوسف، پیامبر. ۲. یوسف در قرآن. ۳. قرآن - قصه‌ها. ۴. پیامبران در

قرآن. الف. بنیاد پژوهش‌های اسلامی، گروه زبان‌شناسی کاربرده. ب. انتشارات آستان

قدس رضوی (شرکت به‌نشر).

۲۹۷/۱۵۶

BP ۸۸/۳۶ / ح ۶۰۲۹۵۳

۱۳۸۰

۲۵۵۵۳ - ۸۰ م

کتابخانه ملی ایران

مركز مآخذ اسلامی
مجلس

۱۱۷

داستانهایی از پیامبران (۳)

حضرت یوسف علیه السلام

ترجمه: گروه زبان‌شناسی کاربرده، بنیاد پژوهش‌های اسلامی

چاپ پنجم / ۱۳۸۱

۳۰۰۰ نسخه / جیبی

چاپ: مؤسسه چاپ و انتشارات آستان قدس رضوی

شابک: ۸-۵۲۰-۳۳۳-۹۶۴

حق چاپ محفوظ است.

انتشارات آستان قدس رضوی (شرکت به‌نشر)

دفتر مرکزی: مشهد، ص. پ. ۹۱۳۷۵/۴۹۶۹، تلفن ۸۵۴۹۲۹۲، ۸۵۱۱۱۷۰

دورنویس: ۷-۸۵۱۱۱۳۶

دفتر تهران: ۸۹۶۲۳۰۱، ۸۹۶۰۶۲۰ - دفتر اصفهان: ۶۷۳۶۷۶

داستانهایی از پیامبران

۳

حضرت یوسف

علیه السلام

